

EL MÈTODE VELS DE GRAFOANÀLISI

Per Augusto Vels

Quan vaig publicar en 1945 la meua primera obra de Grafologia, prologada pel Dr. SARRÓ, em resultaven molt molestes dues coses: la primera, que em prenguessin per un endeví i la segona, tal vegada amb raó, que es prenguéssin a broma la Grafologia. En aquelles dates es coneixia malament la Grafologia. Bé és veritat que no hi havia a Espanya estudiosos molt competents, llevat de Matilde Ras, encara que Matilde Ras, si bé havia tingut molt bons mestres en els anys que va viure a París, (Crépieux-Jamin, Strelestki, Pellat, etc.) i era molt bona investigadora, no va desenvolupar, en les seves obres, cap mètode complet d'anàlisi.

En 1949, partint d'una idea de Brosson, adjunt al Laboratori d'Antropologia de París i del savi endocrinòleg Dr. Maurice Periot, de la Facultat de Medicina de Marsella, vaig introduir en la Grafologia un mètode de mesurament dels signes gràfics que, al convertir-se en una tècnica, tenia la pretensió d'aïllar la Grafologia de les màncies i dels jocs de saló. Aquest mètode l'he anat perfeccionant al llarg dels anys, sempre obstinat en que es prengui la Grafologia seriosament.

Per a establir una diferència entre l'apreciació subjectiva de la Grafologia intuïtiva i l'observació metòdica, mitjançant una valoració matemàtica dels signes gràfics, vaig denominar "Grafoanàlisi" al meu mètode de valoració, descrit en la meua obra "Escriptura i Personalitat", publicada també a Suïssa (1966) i a São Paulo (1991) i que ha merescut 8 edicions.

En 1984, JOSEP SADURNÍ i VILLARONGA, llicenciat en Informàtica per la Universitat Politècnica de Catalunya, grafòleg i fill de grafòleg, va aconseguir passar el meu "Mètode" a un programa informàtic. Des d'aquesta data, des de 1984, hem treballat conjuntament per a perfeccionar el mètode i assolir a amb ell la màxima fiabilitat. S'han acarat resultats amb altres proves, tant psicotècniques com projectives, per la qual cosa estem en condicions d'oferir als professionals de la Psicologia una via de psicodiagnòstic interessant.

DEFINICIÓ I PRESENTACIÓ DE LA "GRAFOANÀLISI"

La Grafoanàlisi és un mètode d'observació escalonada en el qual, primitivament, des de 1949, es passava revista i es valoraven els signes gràfics segons el grau de desviació dels mòduls o patrons establerts estadísticament.

Aquesta tasca es realitzava sobre un imprès que contenia un "Quadre sinòptic dels signes gràfics" organitzats segons els aspectes, subaspectes, escriptures-tipus i "gestos-tipus", tal com figuren en la meua obra "Escriptura i Personalitat". Aquesta tasca era molt entretinguda pel temps que requeria marcar en cadascuna de les 18 columnes, del mètode de llavors, la valoració numèrica de cada signe observat, sumar després cada columna i trobar els percentatges de cada qualitat psicològica.

Actualment, amb el programa informàtic, la tasca consisteix a introduir cada dada valorada en l'ordinador, a mesura que la pantalla va oferint, escalonadament, el "Quadre sinòptic de signes gràfics". Aquesta operació dura pocs minuts quan ja s'ha adquirit experiència en el maneig de el "Mètode".

L'ordinador facilita immediatament i en percentatges:

- El sentit positiu i negatiu.
- L'ordre de predomini temperamental.
- El grau d'introversió i d'extraversió.
- L'ordre de predomini de les funcions psíquiques.
- El grau d'emotivitat, d'activitat i de prima-secundarietat
- El percentatge de tensió-duresa de l'escala de Pophal.

En altres paraules: l'ordinador facilita les 24 qualitats caracterològiques més estables, més constants, o menys variables, de la personalitat de cada subjecte analitzat.

L'ordinador proporciona també una llista dels signes que han estat valorats i una altra llista d'aquests mateixos signes segons la seva importància dominant i subdominant. El mateix programa arxiva les dades corresponents a cada subjecte analitzat, per a posteriors estadístiques i perquè la impressora no hagi d'imprimir una altra còpia del treball realitzat destinada a l'arxiu, estalviant l'espai, la incomoditat i les despeses que requereix emprar els antics "dossiers".

SIGNIFICAT ESTRUCTURAL DELS VECTORS I FACTORS

Per Augusto Vels

(Taules d'interpretació general preses del "Manual del Grafoanàlisi" d'Augusto Vels)

Fer una síntesi del significat psicològic de cadascun dels vectors i factors no és cosa fàcil. Espero que el meu intent resulti útil perquè les persones a qui interessi conèixer el significat dels resultats de la Grafoanàlisi puguin tenir una breu orientació.

A continuació es descriu, molt breument, cadascun dels 24 vectors i factors que apareixen en la Grafoanàlisi. Aquests vectors i factors no són altra cosa que la base o l'"esquelet" de la personalitat, és a dir, reflecteixen les tendències i motivacions més estables, menys variables, de les persones analitzades. En cada cas s'inclou, al final, la mitjana estadística.

SENTIT POSITIU DEL CONJUNT GRÀFIC (ambient gràfic)

Aquest percentatge concorda, generalment, amb el grau d'adaptació del subjecte tant al seu món exterior com a l'interior. Reflecteix la manera com l'individu influeix en el seu entorn i com l'entorn influeix sobre ell, és a dir, indica el grau d'equilibri entre el que pensa, sent i vol i les condicions presents en el seu món circumdant, per a autorrealitzar-se i satisfer les seves necessitats.

La mitjana estadística d'aquest factor és 56'4 %.

SENTIT NEGATIU DEL CONJUNT GRÀFIC (ambient gràfic)

Tendència a les reaccions inadequades que priven a l'individu de capacitat per a la solució equilibrada dels seus problemes, sigui per bloqueig o inhibició, sigui per una agressivitat o irritabilitat que fa presumir determinats complexos psicoafectius, sigui per negligència o passivitat negativa, o per altres factors generadors de dificultat d'adaptació.

Mitjana estadística: 42'7% (Zona d'oscil·lació : del 41% al 57%).

VECTORS. SIGNIFICAT PSICOLÒGIC

"B" (Biliós): Tendència al control emocional i afectiu. Acumulació de càrregues tensionals posades al servei de la voluntat: fermesa de caràcter, capacitat de concentració, d'organització i de control. Regularitat en el treball.

Serietat, responsabilitat. Selectivitat. Eficàcia.

Mitjana estadística: 29'7%

"N" (Nerviós): Tendència a la inestabilitat afectiva i emocional. Mobilitat en les idees. Inquietud, sensibilitat expectant. Agudesa i agilitat mental, curiositat insaciable, intuïció, improvisació. Variabilitat d'interessos. Polifacetisme. Tendència als contrastos.

Mitjana estadística: 30'4%

"S" (Sanguini): Tendència a l'expansió afectiva i emocional (sociabilitat, jovialitat, fogositat). Necessitat d'horitzons amplis i de vida representativa. Acció ràpida, emprenedora, optimista. Confiança a vèncer obstacles i assolir objectius.

Mitjana estadística: 22'5%

"L" (Limfàtic): Estabilitat emocional. Actitud tranquil·la, serena, conservadora, perseverant. Seguiment de normes, mètodes i convencionalismes. Recerca de la seguretat en llocs o situacions estables i en acords mutus. Tendència a la passivitat i a l'automatisme.

Mitjana estadística: 17'5%

ACTITUD VITAL

Introversió: Domini de les idees. El subjecte concep millor que realitza. Actitud analítica. Conducta controlada, seriosa, pensativa, cautelosa, inhibida. Atenció concentrada, vigilant. Observació curiosa, escrupolosa. Reflexió.

Mitjana estadística: 55'3%

Extraversió: Domini de les situacions externes. Conducta expansiva, espontània, optimista, bulliciosa. Atenció panoràmica, dispersa. Observació superficial. Improvisació verbal. Judicis inspirats en les opinions i desigs generals. Correcció dels errors sobre la marxa.

Mitjana estadística: 44'6%

FUNCIONS PSÍQUIQUES

Pensar: Anàlisi racional dels fets. Rigor, claredat i precisió en els judicis. Resolució de problemes mitjançant idees en comptes de percepcions o manipulació d'objectes. Abstreure i concebre mentalment millor que realitzar.

Mitjana estadística: 29'4%

Intuir: Percepcions inconscients immediates. Captació, sense reflexió prèvia, sense acarament amb la realitat, d'idees, de fets, de fenòmens o situacions abans de conèixer dades concretes. Inspiració, inventiva, hipòtesi, especulació, creativitat.

Mitjana estadística: 25'4%

Sentir: L'acció dels estímuls inspira judicis basats en el sentiment de grat-desgrat. El subjecte es defineix en funció del que sent. Tendència a veure les coses segons els seus matisos més expressius i significatius (impactes de bellesa - lletjor, d'atracció - repulsió, de simpatia - antipatia, etc.).

Mitjana estadística: 27'9%

Percebre: El subjecte es limita a registrar les sensacions físiques que percep (forma, color, moviment, so, pes, volum, textura, lloc que ocupen els objectes en l'espai, etc.) sense tractar d'explicar-se el "què" ni el "per què", és a dir, procedeix per identificació i ofereix una imatge concreta i física de l'observació de les persones o de les coses, de la realitat percebuda.

Mitjana estadística: 16'8%

FÓRMULA CARACTEROLÒGICA

Emotivitat: Capacitat de vibració davant els estímuls. Quan l'emotivitat sobrepasa cert llindar, pot trencar-se el control de la funció reguladora, convertint-se en sobresalt, commoció o torbació. Una emotivitat exaltada pot alterar l'equilibri psíquic i l'activitat mental (pèrdua d'autocontrol). L'emotivitat ha d'estar compensada per l'activitat.

Mitjana estadística: 70'1%

No-Emotivitat: Nivell d'excitació baix. Actitud serena, tranquil·la, objectiva i imparcial. Poca vivesa de resposta als estímuls. Contemplació passiva o impertorbable dels fets i les coses. Desinterès o indiferència per allò que no li afecta directament. Despreocupació.

Mitjana estadística: 29'8%

Activitat: Diligència, laboriositat, decisió i iniciativa (eficàcia en l'acció). Renovació de l'energia per a lluitar contra els obstacles o dificultats darrere dels objectius desitjats o de les metes a assolir.

Mitjana estadística: 65'5%

No-Activitat: Passivitat, inèrcia, lentitud, apatia. El subjecte no veu en l'acció la solució dels seus problemes. Espera més dels altres que de si mateix. Dependència - submissió.

Mitjana: 34'3%

Primarietat: Reaccions vives i immediates als fets o estímuls presents. Decisió ràpida i tàctica. Es corregeixen els errors sobre la marxa.

Mitjana estadística: 38'9%

Secundarietat: Lentitud, profunditat i durada de les impressions. Sistematització de la vida mental i desenvolupament del poder d'inhibició. Capacitat per a preveure, projectar i planificar.

Mitjana estadística: 59'7%

ELS GRAUS DE TENSIÓ-DURESA DEL Dr. POPHAL

GRAU I: Deficiència de to en la tensió psíquica i nerviosa. Això pot produir, bé sigui una actitud fluixa, làbil, inestable, agitada, imprecisa, desordenada i capritxosa (forta suggestibilitat i influenciabilitat de tipus histèric), o bé una actitud d'adaptació passiva i tova, monòtona, sense resistència activa a cap tipus de pressió. L'única resistència és passiva i pren la forma d'obstinació, de testarrudes, únic recurs defensiu de les persones febles.

Mitjana estadística: 10'5 %

GRAU II: Actitud flexible, adaptativa, espontània i fàcil. Adaptació prompta i sense problemes a les persones, fets o circumstàncies externes.

Mitjana: 13'1%

GRAU III: Actitud controlada, però flexible, adaptada i dinàmica. Equilibri reflexiu. Estabilitat. Bona sintonia amb l'entorn.

Mitjana estadística: 22'4%

GRAU IVa: Actitud una mica rígida, continguda, cautelosa i escrupolosa. Por a obrar malament. Propensió a l'ansietat. Desconfiança.

Mitjana estadística: 18'2%

GRAU IVb: Actitud rígida, tibant, ansiosa, obsessiva, inhibida, vacil·lant. Lluita interna contra impulsos, tendències, sentiments o idees indesitjables. Tendència a la neurosi obsessiva - compulsiva.

Mitjana estadística: 16'9%

GRAU V: Actitud crispada, turmentada, molt susceptible i irritable, incapaç d'un control i d'una adaptació serens i reflexius. El subjecte perd amb facilitat els estreps a causa de la seva pertorbació i el seu desordre intern. Tendències esquizoïdes.

Mitjana: 18'1%

Les mitjanes estadístiques indicades en els vectors i factors s'han obtingut de l'examen de 423 subjectes, en la seva major part aspirants a llocs de tipus administratiu, prèvia selecció de cartes. En certa manera, encara que la quantitat de subjectes examinats amb el "Mètode Vels de Grafoanàlisi" no sigui molt elevada, els percentatges corresponents a aquestes "mitjanes", es poden considerar com nivells normals.

Per a major aclariment i consulta, recomanem la nostra obra "Manual de Grafoanàlisi". Aquesta obra completa el programa informàtic del "Mètode Vels de Grafoanàlisi" i és un instrument molt útil per a la realització del psicodiagnòstic o retrat grafològic